

Dosarul nr. 3ra-1040/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani: (jud: V. Dodon)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău: (jud: E. Palanciuc, V. Negru, A. Minciuna)

Î N C H E I E R E

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Consiliul mun. Chișinău și
Societatea cu Răspundere Limitată „Lagmar Impex”

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova împotriva
Consiliului mun. Chișinău, Primăriei mun. Chișinău, Uniunii Conducătorilor Auto din
Republica Moldova, Societății cu Răspundere Limitată „Forscont Exim”, persoane
terțe Igor Neznaico, Irina Lejniova, Societatea cu Răspundere Limitată „Lagmar
Impex” cu privire la anularea actului administrativ și actelor juridice,

împotriva deciziei din 05 august 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care au
fost respinse apelurile depuse de Consiliul mun. Chișinău și Societatea cu Răspundere
Limitată „Lagmar Impex” împotriva hotărârii din 12 decembrie 2019 a Judecătoriei
Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 21 ianuarie 2015 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus
cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău, Primăriei mun.
Chișinău, Uniunii Conducătorilor Auto din Republica Moldova, SRL „Forscont
Exim”, persoane terțe Igor Neznaico, Irina Lejniova, SRL „Lagmar Impex” cu privire
la anularea actului administrativ și actelor juridice.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin decizia Consiliului municipal
Chișinău nr. 6/30-10 din 02 octombrie 2014 „Cu privire la perfectarea relațiilor
funciare de arendă a lotului de pământ de pe strada xxxxxx, nr. 5, cu Uniunea
Conducătorilor Auto din Republica Moldova, Igor Neznaico și Irina Lejniova, s-au
perfectat cu Uniunea Conducătorilor Auto din Republica Moldova, Igor Neznaico și

Irina Lejniova” relațiile funciare de arendă pe un termen de cinci ani a lotului de pământ cu suprafața de 1,07 ha de pe strada xxxxxx, nr. 5, pentru proiectarea și construirea unui complex de blocuri locative cu obiective de menire socială și parcare auto, din contul demolării imobilelor proprietate privată.

Reclamantul Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a menționat că a efectuat controlul, sub aspectul legalității, al actului administrativ vizat, în temeiul art. 64 al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, și a constatat că decizia în cauză contravine prevederilor legislației în vigoare.

În conformitate cu art. 68 al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, prin notificarea nr. 1304/OT4-2018 din 26 noiembrie 2014 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat Consiliului municipal Chișinău abrogarea, în termen de 30 de zile, a deciziei nr. 6/30-10 din 02 octombrie 2014. Prin scrisoarea de răspuns înregistrată cu nr. 07-119/8640 din 29 decembrie 2014, Viceprimarul municipiului Chișinău a comunicat reclamantului că temeiuri pentru abrogarea deciziei nu au fost stabilite.

Reclamantul consideră că decizia contestată contravine prevederilor legale și solicită anularea acesteia.

Reclamantul a relatat că conform prevederilor art. 2 alin. (7) al Legii nr. 91 din 05 aprilie 2007 privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor, concesionarea, arendarea și locațiunea terenurilor se fac prin licitație publică. Pot fi încheiate contracte directe doar cu proprietarii construcțiilor amplasate legal pe teren până la intrarea în vigoare a prezentei legi. Conform art. 53 alin. (3) Legea nr. 121-XVI din 04 mai 2007 privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, după privatizare de către două sau mai multe persoane a tuturor părților (încăperilor nelocuibile) ale clădirii sau ale construcției, coproprietarii acesteia sunt în drept să încheie contract de locațiune a terenului aferent bunului privatizat sau să dobândească în proprietate comună pe cote-părți terenul respectiv.

Reclamantul a relatat că prin decizia nr. 6/30-10 din 02 octombrie 2014 Consiliul municipal Chișinău a decis să reperfecteze cu Uniunea Conducătorilor Auto din Moldova, Igor Neznaico și Irina Lejniova relațiile funciare de arendă pe un termen de cinci ani a lotului de pământ cu suprafața de 1,07 ha de pe strada xxxxxx, nr. 5, pentru proiectarea și construirea unui complex de blocuri locative cu obiecte de menire socială și parcare auto, din contul demolării imobilelor proprietate privată.

Reclamantul a menționat că art. 23 Legea nr. 354-XV din 28 octombrie 2004 cu privire la formarea bunurilor imobile, prevede că în caz de litigiu asupra datelor privind bunurile imobile formate ca bază se i-au datele din cadastru bunurilor imobile, până când aceste date nu vor fi contestate în condițiile legii. Conform datelor din Registrul bunurilor imobile, conform situației din 19 decembrie 2014, proprietar al construcțiilor cu numerele cadastrale xxxxxxxxxxxx și xxxxxxxxxxxxxx este SRL „Forscont Exim”, iar la data adoptării deciziei coproprietarii a-i construcțiilor cu numerele cadastrale indicate, erau Uniunea Conducătorilor Auto din Republica Moldova 75 % și SRL „Forscont Exim” 25 %.

Reclamantul a relevat faptul că conform Regulamentului local de urbanism al orașului Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipiului Chișinău nr. 22-40 din 25 decembrie 2008 terenul vizat în decizia nr. 6/30-10 din 02 octombrie 2014, este

amplasat în zona C 7, care cuprinde fracțiuni prin care sunt realizate servicii la o scară mai mare decât cele prevăzute în zona de servicii la nivel de cartier. Datorită poluării sonore provenită din trafic greu, manipulare de obiecte grele, etc. această zonă este incompatibilă cu cea de locuințe și de vânzări cu amănuntul.

În conformitate cu art. 17 alin. (1) și alin. (3) al Legii nr. 835-XIII din 17 mai 1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului, regulamentele de urbanism sunt documentații cu caracter exclusiv reglementator. Regulamentul local de urbanism este ansamblul documentelor scrise, care detaliază și explică componentele reglementatoare ale planurilor urbanistice generale și zonale aprobate, inclusiv condițiilor ce trebuie să fie respectate la aplicarea acestora.

Reclamantul a remarcat că în clauza de emitere a deciziei contestate, se invocă art. 77 alin. (2) Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, care prevede că bunurile domeniului public al unității administrative-teritoriale pot fi date în administrare întreprinderilor municipale și instituțiilor publice, concesionate, date în arendă ori în locațiune, după caz, în temeiul deciziei consiliului local sau raional în condițiile legii.

Reclamantul a invocat prevederile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 91-XVI din 05 aprilie 2007 privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor, conform cărora de domeniul public al satului (comunei), orașului (municipiului) țin: a) terenurile aferente clădirilor în care își desfășoară activitatea primăria, instituțiile publice de interes local, cum ar fi: teatrele, bibliotecile, muzeele, spitalele, policlinicile, instituțiile de educație și de învățământ etc.; b) terenurile împădurite, cu excepția celor prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b), fâșiile forestiere, terenurile destinate reținerii apei, terenurile zonelor de protecție a apelor și zonelor sanitare, terenurile destinate măsurilor antierozionale, coridoarelor ecologice și altor scopuri de protecție a mediului; c) terenurile aferente obiectivelor de menire social-culturală proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, terenurile ocupate de piețe, străzi, pasaje, terenurile folosite pentru căile de comunicație, terenurile ocupate de parcuri, grădini publice, scuaruri, terenurile folosite pentru cimitire și pentru alte necesități ale gospodăriei comunale locale; d) terenurile destinate transportului rutier, feroviar, naval, aerian, transportului prin conducte, liniilor de telecomunicații, liniilor de transport de energie electrică, exploatărilor miniere și altor necesități industriale ale autorităților administrației publice locale, cu excepția celor prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. d); e) terenurile zonelor verzi; f) terenurile ocupate de obiective acvatice artificiale, cu excepția celor prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b), precum și a celor aflate în proprietate privată.

Totodată, reclamantul a invocat că în corespundere cu art. 14 alin. (2) lit. c) al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, consiliul local decide darea în administrare, concensionare, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor domeniului public al satului (comunei), orașului (municipiului), după caz, precum și a serviciilor publice de interes local, în condițiile legii.

Reclamantul a indicat că la adoptarea deciziei nr. 6/30-10 din 02 octombrie 2014 Consiliul municipal Chișinău a ignorat prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative al Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, în care este stipulat că actele normative ale

autorităților publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Reclamantul a solicitat admiterea acțiunii, anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 6/30-10 din 02 octombrie 2014.

Ulterior, reclamantul Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere suplimentară împotriva Consiliului și Primăriei municipiului Chișinău, Uniunea Conducătorilor Auto din Republica Moldova, SRL „Forscont Exim”, cu terții Igor Neznaico și Irina Lejniova privind anularea deciziei Consiliului municipiului Chișinău nr. 6/30-10 din 02 octombrie 2014 „Cu privire la reperfectarea relațiilor funciare de arendă a lotului de pământ de pe strada xxxxxx, nr. 5, cu Uniunea Conducătorilor Auto din Republica Moldova, Igor Neznaico și Irina Lejniova”, anularea contractelor de arendă nr. 6541/2014 din 30 octombrie 2014, încheiat între Primăria municipiului Chișinău și Uniunea Conducătorilor Auto din Republica Moldova și nr. 6542/2014 din 30 octombrie 2014 și încheiat între Primăria municipiului Chișinău și SRL „Forscont Exim”.

Reclamantul a solicitat admiterea acțiunii, anularea deciziei Consiliului municipiului Chișinău nr. 6/30-10 din 02 octombrie 2014 „Cu privire la reperfectarea relațiilor funciare de arendă a lotului de pământ de pe strada xxxxxx, nr. 5, cu Uniunea Conducătorilor Auto din Republica Moldova, Igor Neznaico și Irina Lejniova” și anularea contractelor de arendă nr. 6541/2014 din 30 octombrie 2014, încheiat între Primăria municipiului Chișinău și Uniunea Conducătorilor Auto din Republica Moldova și nr. 6542/2014 din 30 octombrie 2014 și încheiat între Primăria municipiului Chișinău și SRL „Forscont Exim”.

Prin hotărârea din 12 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăriei municipiului Chișinău, Uniunii Conducătorilor Auto din Republica Moldova, SRL „Forscont Exim”, persoane terțe Igor Neznaico, Irina Lejniova, SRL „Lagmar Impex” cu privire la anularea actului administrativ și actelor juridice, s-a anulat ca fiind ilegală decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 6/30-10 din 02 octombrie 2014 „Cu privire la perfectarea relațiilor funciare de arendă a lotului de pământ de pe strada xxxxxx, nr. 5, cu Uniunea Conducătorilor Auto din Republica Moldova, Igor Neznaico și Irina Lejniova”, s-a anulat contractul de arendă nr. 6541/2014 din 30 octombrie 2014, încheiat între Primăria municipiului Chișinău și Uniunea Conducătorilor Auto din Republica Moldova, s-a anulat contractul de arendă nr. 6542/2014 din 30 octombrie 2014, încheiat între Primăria municipiului Chișinău și SC „Forscont Exim” SRL, s-a anulat contractul de cesiune a arendei din 18 februarie 2015, încheiat între Primăria municipiului Chișinău, Uniunea Conducătorilor Auto din Republica Moldova și SC „Forscont Exim” SRL.

Prin decizia din 05 august 2020 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse apelurile depuse de Consiliul mun. Chișinău și SRL „Lagmar Impex” împotriva hotărârii din 12 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului mun. Chișinău, Primăriei mun. Chișinău, Uniunii Conducătorilor Auto din Republica Moldova, SRL „Forscont

Exim”, persoane terțe Igor Neznaico, Irina Lejniova, SRL „Lagmar Impex” cu privire la anularea actului administrativ și actelor juridice.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a ajuns la o concluzie justă și întemeiată, cu referire la existența motivelor pentru anularea actului administrativ și contractelor contestate, deoarece Consiliul municipal Chișinău, nu a prezentat probe pertinente și concludente, care ar confirma că arendarea terenului litigios, nu a fost solicitată la o licitație și că nu există alți deținători adiacenți interesați, care ar putea pretinde la obținerea dreptului de arendă în privința acestuia.

Instanța de apel a invocat prevederile art. 2 alin. (7) din Legea nr. 91-XVI din 05 aprilie 2007 privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor în care este stipulat, că concesionarea, arendarea și locațiunea terenurilor se fac prin licitație publică. Pot fi încheiate contracte directe doar cu proprietarii construcțiilor amplasate legal pe teren până la intrarea în vigoare a prezentei legi. Contractul de locațiune va cuprinde în mod obligatoriu clauze care să asigure exploatarea terenului în locațiune potrivit specificului acestuia.

Conform art. 77 alin. (3)-(5) Legea nr. 436- XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, bunurile domeniului privat al unității administrativ-teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrare, în arendă ori în locațiune, în condițiile legii. Înstrăinarea bunurilor domeniului privat al satului (comunei), orașului (municipiului), raionului, schimburile de terenuri, delimitarea, partajul sau trecerea bunurilor dintr-un domeniu în altul, renunțarea la drepturi sau recunoașterea de drepturi și obligații se fac prin decizie a consiliului local sau raional, în temeiul expertizei. Înstrăinarea, concesionarea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege.

Instanța de apel a notat că din sensul normelor legale enunțate, rezultă expres că înstrăinarea, concesionarea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale se face prin licitație publică, organizată în condițiile legii.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 19 august 2020, Consiliul mun. Chișinău a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii depuse de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

Recurentul Consiliul mun. Chișinău, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei în fond, concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, precum și faptul că normele de drept material și procedural au fost aplicate eronat, deoarece temeiuri de anulare a actului administrativ individual nu au fost constatate.

Recurentul Consiliului mun. Chișinău a invocat că la licitație pot fi expuse doar loturile de teren, care după parametri și amplasare pot fi formate și utilizate ca bunuri imobile de sine stătătoare și terenurile libere. A menționat că, acest teren nu este liber, pe el fiind amplasate construcții.

Recurentul consideră că decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 6/30-10 din

02 octombrie 2014 „Cu privire la perfectarea relațiilor funciare de arendă a lotului de pământ de pe strada xxxxxx, 5, cu Uniunea Conducătorilor Auto din Republica Moldova, Igor Neznaico și Irina Lejniova”, este una legală, deoarece s-a perfectat în baza cererilor și documentelor prezentate de Uniunea Conducătorilor Auto din Republica Moldova, Igor Neznaico și Irina Lejniova, fiind reperfectate relațiile funciare de arendă pe un termen de 5 ani a lotului de pământ cu suprafața de 1,07 ha de pe strada xxxxxx, nr. 5, pentru proiectarea și construirea unui complex de blocuri locative cu obiective de menire socială și parcare auto, din contul demolării imobilelor proprietate privată.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 04 septembrie 2020, SRL „Lagmar Impex” a contestat-o cu recurs, prin intermediul oficiului poștal, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii depuse de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

Recurenta SRL „Lagmar Impex”, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei în fond, concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Recurenta a indicat că prin decizia nr. 6/30-10 din 02 octombrie 2014 Consiliul municipal Chișinău, a decis să reperfecteze cu Uniunea Conducătorilor Auto din Moldova, Igor Neznaico și Irina Lejniova, relațiile funciare de arendă, pe un termen de cinci ani a lotului de pământ cu suprafața de 1,07 ha de pe strada xxxxxx, nr.5, mun. Chișinău, pentru proiectarea și construirea unui complex de blocuri locative cu obiecte de menire socială și parcare auto, din contul demolării imobilelor proprietate privată. Terenul dat în arendă este înregistrat în Registrul bunurilor imobile și identificat cu număr cadastral și este apreciat critic argumentul că acesta nu poate fi format ca bun imobil separat. Ori și identificarea bunului imobil printr-un număr cadastral confirmă existența acestuia ca bun imobil de sinestătător.

Recurenta a invocat prevederile art. 77 alin. (3)-(5) Legea privind administrația publică locală nr. 436- XVI din 28 decembrie 2006, bunurile domeniului privat al unității administrativ- teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrare, în arendă ori în locațiune, în condițiile legii. Înstrăinarea bunurilor domeniului privat al satului (comunei), orașului (municipiului), raionului, schimburile de terenuri, delimitarea, partajul sau trecerea bunurilor dintr-un domeniu în altul, renunțarea la drepturi sau recunoașterea de drepturi și obligații se fac prin decizie a consiliului local sau raional, în temeiul expertizei. Înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege.

Recurenta a reiterat prevederile art. 2 alin. (7) al Legii privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor nr. 91-XVI din 05 aprilie 2007, conform căreia concesiunea, arendarea și locațiunea terenurilor se fac prin licitație publică. Pot fi încheiate contracte directe doar cu proprietarii construcțiilor amplasate legal pe teren până la intrarea în vigoare a prezentei legi. Contractul de locațiune va cuprinde în mod obligatoriu clauze care să asigure exploatarea terenului în locațiune potrivit specificului acestuia.

La 01 octombrie 2020 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, Consiliului mun. Chișinău, Primăriei mun. Chișinău, Uniunii Conducătorilor Auto din Republica Moldova, SRL „Forscont Exim”, Igor Neznaico, Irina Lejniova, SRL „Lagmar Impex”, copiile recursurilor depuse de Consiliul mun. Chișinău și SRL „Lagmar Impex” împotriva deciziei din 05 august 2020 a Curții de Apel Chișinău cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 2-3, vol. IV).

Completul specializat relevă că intimații Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, Consiliul mun. Chișinău, Primăria mun. Chișinău, Uniunea Conducătorilor Auto din Republica Moldova, SRL „Forscont Exim”, SRL „Lagmar Impex” au recepționat copiile recursurilor depuse Consiliul mun. Chișinău și SRL „Lagmar Impex”, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f.d. 5-12, vol. IV). Totodată, Completul specializat relevă că la materialele cauzei lipsesc date privind recepționarea recursurilor de către Igor Neznaico, Irina Lejniova pe motiv că plicul cu recursul expediat în adresa intimaților Igor Neznaico, Irina Lejniova, a fost restituit instanței de recurs, cu mențiunea „nereclamat” (f.d.13-14 vol. IV). În acest context, neprezentarea la oficiul postal pentru ridicarea corespondenței, este apreciată de instanța de recurs ca eludarea obligației de a-și valorifica dreptul procedural respectiv.

Intimații Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, Consiliul mun. Chișinău, Primăria mun. Chișinău, Uniunea Conducătorilor Auto din Republica Moldova, SRL „Forscont Exim”, Igor Neznaico, Irina Lejniova, SRL „Lagmar Impex”, nu și-au valorificat dreptul de a depune referințe la recursurile declarate de Consiliul mun. Chișinău și SRL „Lagmar Impex” împotriva deciziei din 05 august 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul relevă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 05 august 2020, fiind recepționată de recurenții Consiliul mun. Chișinău și SRL „Lagmar Impex” la 17 august 2020, fapt ce se confirmă prin avizele de recepție, anexate la materialele cauzei (f.d. 233-234, vol. III).

Recurenții Consiliul mun. Chișinău și SRL „Lagmar Impex” s-au conformat prevederilor art. 245 din Codul administrativ și au depus în termen, recursurile la 19 august 2020 și 04 septembrie 2020, respectiv. (f.d. 235-238, 245-247 vol. III).

Examinând temeiurile invocate în recursurile depuse de Consiliul mun. Chișinău și SRL „Lagmar Impex” în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție le consideră drept inadmisibile, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul

se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursurile se declară inadmisibile în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform

jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererile de recurs depuse de recurenții Consiliul mun. Chișinău și SRL „Lagmar Impex” sunt inadmisibile.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile depuse de Consiliul mun. Chișinău și Societatea cu Răspundere Limitată „Lagmar Impex” se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan